

ELŐFIZETÉSI AR:

Egész évre	200 korona.
Fél évre	100 korona.
Negyed évre	50 korona.

Egyes szám ára:
4 KORONA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 47.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Bucsuzom pajtás!...

A téli szél végig süvit a pusztán;
Fájdalmas hangju csupa gyász-panasz.
Siralmas jajjal száll-száll messze tájra,
Bucsuzó lelkem bus sóhaja az!

* * *

Bucsuzom pajtás! rövid már az életem,
Lehull kezemről rozsdás vasbi inas!
— Leszárad könnyem mit a bánat sajtoit.
...S az új hazámnak kancsukája nincs!
Nehéz lázalmok véres forrása
Nem üldöz többé, — nem jó szememre
Az üldözött rab ezernyi keserve.

.. Nézd pajtás! mily szépen ragyognak ott jenn
Az éj sötétben fényes csillagok!
— Maradj velem csak egy rövidke percig —
Hisz' nemsokára ugyis meghalok,

— Nézd hogy ragyognak! mint megannyi szempár
Fehéren, tisztán — majd vöröstre válva,
Méltó haraggal néznek rabigánkra!
— S hallgasd a zugást! mit az éji szellő,
Sejtelmes hangon hoz Kelet felől.
A trónjavesztett rodostói árnyak
Nem pihennek meg csöndes temetőn!

A Mávudnytenger lável partoidékén
Éjfél jeleznek fényes esi lagok.
...Élet kél föl a sötét utcaterén,
Megnépesednek rozaant házsorok.

...S így suhannak a siri árnyak át
A rodostói magyar latorak!
...S hallgasd csak, hallgasd a bus kuruc nótut!
Mi a szive -lelket fájón átjárja;
..Megtépett a zászló — ketté tört a kard,
Bujdosók tanyája Krasznahorka vára.

Bajtár! hogy ég a kancsukázott hatam!
S a vasbilincs szorit kegyetlenül!
Égre kiált minden csepp serkenő vér,
Mely kékszederjes, arcomon kiül!
..Oh nézd! a csillagok is eltűntek az égen,
Sötétség árnya hogy közelg felém!
S a hideg szél átjár a lázas testem
S mit szenvedésemben mindég kerestem,
Az is elhagyott — az az egy remény.

* * *

Bucsuzom pajtás! tedd kezed kezemre
Enyhü ni fog a súlyos vasbilincs!
Leszárad könnyem — mit a rabság sajtoit.
Az új hazámnak kancsukája nincs!

...S édes anyámnak, ott a Tisza partján,
Kit álmaimban mindég felkeresem,
Ha arra jársz, mondd, hogy ne sirjon értem
S aldott kezét csókold meg én helyettem!

A téli szél végig süvit a pusztán,
Fájdalmas hangja csupa gyász-panasz.
Siralmas jajja száll-száll messze tájra,
Bucsuzó lelkem köszönté e az...

KULA GYÖRGY.

Kedves Villám!

Tavasszal a kék tengereken át, — mint ön is tudja, — jönnek hazafelé a gólyák.

Jellemző rájuk, hogy igen pontosan érkeztek eddig még ide Debrecenbe is. Pontosán szállították és bőkezűen szórták szét a szerelem különös és furcsa anyagait.

Dr. Kovács hosszas kutatás után rájött arra, hogy a gólyák azért érkezne kilyen biztosan, miután — kormányozhatók.

A t. rendőrség azonban ikertestvérevel a városi előjárósággal karöltve betiltotta a kormányozható gólyát.

Mi fog ebből következni?

Az, hogy a gólyák eltévednek? — Nem! Annál pontosabban érkeznek hozzánk, szegény pénztelen bácsikához és nénikékhez.

Mert furcsa jószág ám a gólya!

Tisztelettel:

Egy nyolc gyermekes családapa.

Csitt!

A föld a tengelyén forog, — Szólt a tanító délután...

És szólt Klárka délelőtt:
Mama! Ugy-e a föld forog?
És ezért bukna el a nők?

b. b.

?

Két ökör ballagott az uton
És összenéztek nagy nevetve...
És addig mentek, mendegéltek,
Bejutottak a — parlamentbe.

b. b.

Vonaton.

Egy uri ember szivart vesz elő s rá akar gyujtani. Szemben ülő utitársa azonban udvariasan megkéri, hogy ne gyujtson rá.

— Bántja a szivarfüst?

— Nagyon!

— Ha csak ez a baj, ezen könnyű segíteni!

Ezzel zsebre teszi a szivart és egy pipát vesz elő.

Álmodj!

Álmodj szépeket, szegény tisztviselő. Amikor estenden szemedre álom jó. Éhségtől a gyomrod nagy vigan koroghat,

Látsz ezért cserébe fényes csillagokat. Fizetésemelést álmodhatsz eleget, Álmodban a szükség nem nagyon fenyeget.

Jön a gyors segély is, ezer csiga hozzá,

Csak úgy repül vele a sok csiga-biga. Megkapod most mindjárt cipő-utalványod,

Nem is fázik benne meg nagyon a lábad.

Vászon-utalvány is nyájasan integet, Vedd fe hát, ha nincsen semmiféle inged.

A kalap-utalvány rajt' van már fejedben.

Maskara-bálban lesz benne fejedelem. Szövet-utalványt kap az egész családod.

De valóságban nem, csak álmodban látod.

A naturálék is csak megsaporodnak, Készítheted hasad a sok pompás szagnak.

Színházba, moziba, amennyit csak akarsz.

Eljárhatsz álmodban, mindent kivisz a KANSz.

E reményben alhatsz, szegény tisztviselő,

Éhségtől szemedre mig örök álom jó.

Egy tisztviselő.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szereszketi be **OSZIPŐ** és **OSIZMA** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős
Bunkás cipők.

Férjek.

— *Barátom, különös dolog de amikor a feleségem nincs mellettem, vége a nyugalmamnak.*

— *Érdekes. Ugyanezt tapasztalom én is, csak hogy olyankor, amikor a feleségem mellettem van.*

A Csokonai színház mult heti műsora.

Hétfő: Helvei Erzsi belépőjének a kabátja rongyos. Szomorú játék három szakadásban. Tisztviselő est.

Kedd: A rongyos kabát bonyodalma. Vigjáték.

Szerda: Hogy kiel a kabátot feladni. Előadás színinövendékek számára.

Csütörtök: Helvei Erzsi pofozkodik. Csattanós történet három felvonásban.

Péntek: Füttyölő zsidó. Játsszódik a nézőtéren.

Szombat: Helvei Erzsi elcsapatása. Igaz történet.

Vasárnap: A primadonna pakol. — Megrázó.

Regénytüredék.

...Most azonban lerázta magáról az álmodozó hangulatot... **U**lyek egy nagy fürdőmedencébe estek...

F. Ilonkának.

Ma egy éve nem sirt
Szivemben a bánat,
Vihar nem dulta fel
Csendes, kis tanyámat.

Ma egy éve hittem
Fénynek, színnek, hangnak,
Hírét sem hallottam
Szivben a haragnak.

Ma egy éve talán
Még gyermek lehettem,
Szivemben dal fogant
S álmodott a lelkem.

Ma egy éve... Rég volt...
Nyíltak a virágok,
S lelkünkre borultak
Színes képek, álmok.

Ma egy éve... Elmult...
Hívja-e a jelen?
Megisméltóddhet-e
A játék: a szerelem?!...

Ignozius.

Anekdota k.

— Hát Itáliában? — szólt egy katonaviselt ember csapszéki hallgatólhoz. — Itáliában még a méh is akkora, mint egy bárány.

— Na, képzelem, — szólt közbe a hallgatók egyike, — milyen nagy lehet ott egy méhkas?

— Csak éppen akkora, mint nálunk, — mond a baka.

— De hogy fér bele az a nagy méh, krédezi amaz.

— Hogyan?... Viszonzá az obsitos.

— Az má raz ő dolga.

— Igazgató ur, megvárom, hogy ma Don Juan előadásán valódi pezsgőt adasson a színpadra! — mondá a színész az igazgatónak.

— Jó! Holnap Armány és szerelmet adjuk, ön jásza Ferdinándot s gondoskodom, hogy ön az utolsó fölvozásban valódi mérget kapjon!

Házasságközvetítőnél.

— Mond csak Gyurka, miért nem veszed el feleségül a Julcsát?

— Megcsalt a komisz kutya!

— Biztos vagy benne?

— Hogyne, szoptatósájkának szegődött el!

Posta restante.

Egy énekes Kölnbe érvén, azonnal a postára ment és kérdé, nincs-e levele?

— Poste restante? — kérdé a tiszt.

— Nem, — felelé az énekes, aki aligha végzett iskolákat — katholicus.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Forradalom a Dobó-Laposon.

— Távirati jelenések. —

Dobó Lapos, 1922 április 11, éjjel 2 ó. A lakosság zöme az éj leple alatt nagy tömegekbe verődött és tüntetést rendez a főutcákon, miközben forradalmi dalokat énekelnek. Ezek a „géllertisták”, a „géllertizmus” hívei, vezérük Géllert Ferenciskó.

Dobó Lapos, 1922, április 11, déli 12 óra. A lakosság kisebb része a „nagyatádisták”, az u. n. „ellenzék”, a géllertisták mozgalmát látva, felbuzdulnak és ezek is tüntetést rendeztek. — Éltetik a nagyatádistákat. Vezérük: nemes, nemzeti Csohány Zsiga.

Dobó Lapos, 1922 április 12, éjjel 4 óra. Az izgalom este óta folyton növekszik, a verekedési vágy folyton fokozódik. Mindkét fél tüntetést és mikor a két banda: géllertisták és nagyatádisták összetalálkoztak, egymásnak testvéri jobbot nyujtva, — a verekedés a tetőpontra hágott. Nagy harc lett. A csendőrség kivezényeltetett, azonban ez sem tudott véget vetni a harcnak, mely szakadatlanul még mindig tart.

Dobó Lapos, 1922, április 12, este 9 óra. A harc este 7-kor a nagyatádisták csufos veszteségével véget ért. A nagyatádisták részéről a veszteség mindössze tíz halott és huszonöt sebesült. A géllertisták részéről csak 3 halott és 8 sebesült van. Legnagyobb veszteség rájuk nézve, hogy megsebesült, kiment a formájából szeretett vezérük.

Dobó Lapos, 1922, április 13, d. u. 2 óra. A nagyatádisták és géllertisták vezető emberei megegyezé svégett — gyűlést tartottak a „Juliska” féte vendéglőnek a dísztermében, melyen mindenben megegyeztek és a két párt „Dobó Laposi Géllert Atádistia Párt” néven egyesült és képviselőnek kijelölte Géllert Ferenciskót. Ezen megegyezés után a következő kiáltványt adták ki, miután előbb a tisztikar megalakult a következőképen: elnök Géllert Ferenciskó, titkár Csohány Zsiga, jegyző Vad Péter, pénztáros Molnár Sándor cipész.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves Csokonai színház, esütörtökön miért nem hirdették a színlapon, hogy műsoron kívüli szám is lesz?

Mondja, kedves Kardoss Géza színgazgató ur, akkor is olyan könnyen menne a helyárfelemelés keresztülvitele a tanácsnál, ha nem Gyarmathi István ur lenne az igen tisztelt após? Kérdezi, aki nem tudja.

Mondja, kedves R. Nádossy István, milyen a kezejárása Helveinek? Kérdezi, aki visszaadta volna.

Mondja, kedves Petrik, színházi főrendező ur, mennyit adott jótékony célra Helvei eltávozásá után?

Mondja, kedves Csokonai színház, mikor lesz megint egy kis pofozkodás? Kérdezi, aki kíváncsi.

Mondja, kedves Hajdúföld, miért pártfogolja annyira Helvei Erzsit? — Talán az is a keresztény nemzeti politikához tartozik?

Mondja, kedves Helvei Erzsi, eltávozott primadonna, mindig Helveinek hívták? Kérdezi Horovitz.

Mondja, B. Dezső ur, miért haragzik a kis naiv Zolikára, talán azért, hogy nem süvegeli minden nap? Hiszen Zoli nem régen még bölcsőben aludt.

Mondja, kedves L. Loránt József, azért akarna pályázatot a színházra, mert maga akarna színgazgató lenni? Na, akkor jól néznénk ki.

Mondja, kedves Katz Zolika, maga nem fél egy obszitos katonától? Kérdezi Dezső, a gyalogos.

Mondja, kedves kisasszony, Hajduszoboszlóról, talán akkor is azt hitte, hogy Grünbergerrel van dolga a ánciskolában, amikor tanító kollégám a nagybajomi lány levelét át akarta adni? És kérem máskor óvatosabban beszélni, hogy az utcán meg ne hallják. Egy közvetlen szemlélő.

Mondja, kedves Juliska kisasszony, miért nem jött kerékpározni? Vártuk vasárnap. Kérdezi egy imádója.

Mondja, kedves Dobos ur, a Győri-féle üzletből, miér hagyott fel reggelenként a 7 órai találkozással? Talán gyomorfájásban szenved? Kérdezi egy kis szőke.

Mondja, kedves Juliska kisasszony, az Uránusz moziból, igaz, hogy maga mágnes az Uránusz mozinak, hogy annyi hódolója van? Kérdezik a fiuk.

Mondja, kedves Huszti, első fényiroda tulajdonos ur, az Egyház-térről, igaz, hogy azért tette ki a fényképét a kirakatba, hogy a lányok gyönyörködjenek benne? Választ várnak a lányok.

Mondja, kedves barna tündér, — Nánásitól, igaz, hogy minden bálba nem a maga, hanem egy nyolcadikos kedvéért megy el? Vigyázzon, — mert a nyolcadikos könnyen félre tud vezetni bárkit.

Mondja, kedves K. Böske kisasszony, igaz, hogy mindig olyan haragos magácska, mikor ott van az Uránusz mozgóban? Kérdezi az, aki nem szokott haragos lenni.

Mondja, kedves, vagy ha teszik, — kedvetlen Gáti József, kosárfonó mester ur, Hajduszoboszlóról, jól bókolt azzal a kis menyecskével e hó 18-án a debreceni állomáson? Kérdezi az utazó közönség.

Mondja, kedves Jánossy Zoltán, — képviselő-jelölt ur, — mikor mondja el husvéti prédikációját a kommunizmusról.

Mondja, kedves Springer József, kereskedő ur, igaz, hogy születése napján még a kutya is feketekávéét ivott?

Mondja, kedves Halassy Andor, a Színház és Mozi szerkesztője, mikor sétált utóljára R. Nádossy Istvánnal?

Mondja, kedves Maizner János, magánköltő ur, igaz, hogy a Petőfi Társaságtól táviratot kapott, hogy csak maradjon Debrecenben?

Mondja, kedves Erős Gábor, vaskezeskedő ur, valóban ön udvari szállító az urfeumokban?

Mondja, kedves Szoboszlay Antal ur, Hajduszoboszlóról, hány lánynak ígért már házasságot? Kérdezi, akinek még nem ígért.

Tüskés Böske nótája.

Pallag pusztán vannak a szép
Kökényszemű, selyemhaju gazdászok,
Mikor a szobát vikszolom,
Ha a szőnyeget poorlom,
Szüntelenül sóhajozom utánuk.
Barna gazdász, édes szentem,
Irjon egy „anziket” nekem,
Mert megöl a bubánat,
Szeressen egy kicsit engem,
Ne kurizáljon tüzesen
Esztinek meg Zsuzsának!

Aszongyák, bronz-szin a hajam,
Piros eper az ajakam.
Hogy jó képű, helyes k iszruska
Vagyok.
Ha kiállok a kapuba,
Valamennyi káplár, führer,
Örmester, mind tüzet fog.
De nekem fáj az izlésem,
Csak gazdász-gyerek kell nekem,
Csókot másnak nem adok.
Az én nevem Tüskés Böske,
A „Névtelen asszony” szobalánya
Én vagyok.

Névtelen asszony.

Egyről-másról.

Nádossy István, a Csokonai színház jeles tagja, vett ezer darab osztrák koronát.

Jobban mondva nem is vette, hanem kapta; s azóta állandóan lesi a tőzsdei tudósításokat.

Figyelmeztetés.

Alulírott figyelmeztetek minden házasságon kívül élő szerelmes párokat, hogy a Mauthner-féle idény szállodánk már megnyilott.

Kérem a további pártfogást.

Tisztelettel:

Bokorközy Árpád,
Nagyerdő.

Csipős!

Író: Nos uram, mit szól ön a szenzációs drámámhoz? Ugy-e, fölséges gondolat volt az utolsó jelenetben a dinamitexplózió, a midőn az egész szereplő személyzet a romok alá vész!?

— Jaj — a mama!....

Néző: Engedjen meg, de nézetem szerint sokkal szenzációsabb volna a darab, ha az explózió s a tömeges haláleset — az első jelenetben fordulna elő.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, gótt, kasmír
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szíttek. Alakítók, frissítők.

Ocska vattát, paplanokat veszek.

DEBRECENI LÁNY KÖZÖSSÉG II. SZ.

Itt Debrecenben,

Erre kanász, Ananász!
Nem divatos a színház.

Rece-fice tea-rum
Divatos az orfeum.

Civis uram ha beül,
A kisasszony mind bedül.

Pali, Pali, Palikám!
Nem élünk mi patikán.

Bár a jányom, a Katus,
Férje ippeg patikus.

—Igy adtam a Katikát....
Most nyitottak patikát.

A Julcsát meg ippeg tegnap
Kérte egy ellentengernagy.

Isten tudja, mi leli,
De hát — nem kellett neki.

Itt Debrecenben,

A tengernagy nem is ur,
Szárz-födön szemét szur.

Erre kanász, Ananász!
Nagyobb ur itt a kanász.

Szárdiniát reggeliz
S bort iszik még reggel is.

Rece-fice kutya-háj,
S Eszi jányom csupa báj.

A cipője Antilóp
S a bugyogója kilóg.

S a sok urat törí frász,
Mivel hát jól zongoráz.

Pongyolába hogyha ül,
Jó zsiros kívül-belül.

Nem ám, mint a zuri jányok:
Mint a zagár, oly soványok.

Rece-fice trágya-domb!
A piz, a meg kutya-gond!....

Babiczky Béla.

Nagyereei tavaszi történet.

Két antilop szabályos ütemre lép. Fölette egy nő hajlik jobbra-balra — Kezéhez hozzákötve finom, vékony lánc s a láncon egy otromba, antilop-szinü kutya szaladgál.

Afű és a nő kalapja zöldel. Hosszu antilóp-fülű férfiak, térdig feltürt nadrágban a mohos fák mögül nézik a hajadont.

A nő köpenyéből, melyből több méter hosszú gallér leng a föld fölé, — bő parfüm-illat szállong és elhomályosítja az erdő petroleumszagu illatát.

A nő nem akart az erdőbe jönni egyedül. Ennek semmi célja. Ám a kutya erővel huzta a könnyü láncon.

Végre! Végre! Jött az elegáns férfi. Nagy, nehéz láncón könnyü kutyáját vezetve.

És a kutyák ellenállhatatlanul egymás felé vonszolták őket.

— Kezeit csókolom, kiabálta a férfi messziről. Pá! — mondta a nő a férfinak vinnyogva.

És az antilóp-szerű tavasz úgy kacagott az üde fák közt, hogy a nő — láncát és kutyáját martalékul hagyva, — az első villamoson elmene-kült.

Másnap a lapokban a következő apróhirdetés látta meg az antilópos napvilágot:

„Kutyáját elfogtam. Tisztességes ismeretség lehetséges-e? Irjon a kiadóba — „Fékezhetetlen kutya“ — címre.“

b. b.

Kalapok tisztítását,

vesztését és javítását
elvégezem. — Használt
kalapokból ujakat
::: készítek. :::

Beliczay

kalapos, gíaco-a 38.
a fő-posta mellett.

Feltámadáskor.

Ma ne sirjon szivedben a bánat,
Panaszod se hagyja el a szádat!
Ma emeld le válladról a terhet,
És nótára hangoljad a lelked!
Nézd! Odakint tavasz rójja lépteit,
Mindenütt virág fakad, virág nyit.

Ma minden, minden új életre kél,
A fonnyadt fűszál, a hervadt levél.
Halotti bud nótába öntsd, magyar!
Ne sirj! Hangos lesz ajkadon a dal!
Akaratod megérik a tette...
S nem öntenek mérget a szivedre!

Dobd félre hát a gyermeki félést!
Ne félj! Mozdulj meg! Tedl meg a
lépést!

Dacolj az idők viharával,
S lépésdeet követi diadal!
Nézd, testedet a csuf férgék rágják
S elrabolják testvérednek álmát.

Lásd, van még a halálból is élet,
Nappal váltja fel az örök éjjet!...
Urunk, a „Nagy Halott“ feltámadott,
Dörgött az ég, felszakadt a sirbolt.
A jóslat teljesült és az irás,
A Messiás él... Hozsannát kiáltst!

Óh, kérünk, Te hatalmas, nagy Isten
Támaszd fel a lankadt magyar hitet
S feltámadásod a mienk is legyen!...
Acélozd meg a magyar sziveket.
S ünnepnapjá küld el a magyarnak,
Eg yörök, dicső, nagy diadalnak.

Ignozius.

A kedves unokaöccs.

— Nos, itt a pénz, amiért he-
tek óta zaklattál — mondja a
gazdag rokon unokaöccsének, a
aki préda volt, — használd oko-
can és gondold meg, hogy a bo-
lond ember nagyon gyorsan vá-
lik meg a pénztől.

— Ez sem igaz ám! — felelé
a fiatal ember, — hiszen ezért
a énzért is egy hétnél tovább
jártam a nyakadra.

Az ördög-szekér.

— Falusi eset. —

A minap, hogy az ország állapot-
tyán szomorkottunk vóna, eccere ám
nagy bömbölist hallok a nagy ucca
felől.

— Bizvást a kössig bikája szaba-
dult el, — mondok törminybiró ur-
nak, akivel a kössígháza előtt álldo-
gáltunk, — oszt' a bömböl.

— Nem a lesz a! — ellenkezik tör-
minybiró uram, mer nem bömböl ily
erányossan a bika.

— Má pegy — mondok — kinek
vóna ilyen marha-erős hangja más-
nak?

— Má én azt nem tom, — felel meg-
est biró uram, oszt kivette a pipát a
szájából, mer hogy gondókozni akart.

Tukarcs koma, a muzsikus cigány
is ott settenkedett a hátunk megett,
áht aszongya:

— Bibást keed, komám urám! Pá-
rást csak párást marad, ost nem ért
a kávéhó.

— Tán te értel!? — röffenek rá.

— Nem is keed! — megint csufol a
cigány.

— Hát mi bóg ugy? — firtatom.

— Majd megláti keed, há itt les! —
mondi Tukarcs.

Hát meg is láttam. Gyütt ám a nagy
uccán vágtatva eszszekér, oszt nem
vót lú benne.

— Jaj, mongya törminybiró uram,
ahogy megláttya.

— Jaj-jajj! — tóditottam én is —
mer ippe nfelénk igyekezett.

— Na! — vigyorgott a Tukarcs —
itt a Devla!

— Mi te!? — riattunk rá.

— Lássák keek, hogy a Devla se-
kere gyün! Most elvisi keeteket, akár

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruhá szá-
bósága-angolgyapjuszövetek isko-
lai és egyenruhazati sapkákraktára

Szent Anna utca 1. szám

Telefon szám 509.

az Illés profétát, akit tüzses sekéren
vitte kázs égbe, áhogy a plébános ur
mongya!

— Tán törminybiró uram kívánko-
zott ilyen alkalmatosságon a meny-
országba? — firtattam, mer hogy na-
gyon istenes ember.

— Jaj öcsém — kajátott, oszt csak
hányta magára a keresztet, — korál-
lom még a menybemenist. Maj csak
továbbat kívánkozok... Maj, ha mu-
száj!

Debzony a szeké rcsak gyütt egy-
aránt.

Eccer oszt megáll, oszt a tekintetes
főbiró ur gyütt ki belőle.

— Jaj! — nyugodot meg a törminy-
biró ur.

— Jaj-jajj! — tóditottam magam is,
ámbátor a tekintetes főbiró ur sem
sokval vót szivesebben látott vendig,
akar az ördög ,de mégis....

Oszt még egy másik ember is le-
szállott előlrül, oszt a lovatlan sze-
kér csa kmeállott.

— Na, — mondok magamba, — e
má nmég se lehet istenes dolog.

Dejazír „dicsirtessiket“ montam a
tekintetes főbiró urnak, aki bement a
kössígházára, oszt aszt monta, hogy:

— Vigyázzik kend a gépkocsimra!

— Megkövetem, — mondok, — mán
mint én-e?

— Hogy: hát! — monta a tekinte-
es főbiró ur.

— Na, Tukarcs koma, mondok a ci-
gánynak, — esse hittem vóna, hogy
az ördög szekerit rám bizzák! Oda a
lelkiüdvössigem!

— Bibást párást keed! — mongya
Tukarcs; mer hogy szemtelen, ha jól
van lakva — nem mondám, hogy a
párást nem ért a kávéhó?

Bámútam a cigányra, hát aszongya
ótán:

— Keed csa, kkeed marad világile-
tibe. De én tudom, hogy esz a sekér
nem ázs ördögé. Mán láttam ilyet,
oszt nem félek tüle.

— Hát ülj bele, ha van kurázsíd —
biztaom a cigányt.

Oszt bele is ült az atta Tukarcsa.

— De keed üjjik bele, ha van kurá-
zsija — csufolódott.

Erre oszt magam is beleültem. Fá-
jin ülís esett a párnákon, hát elnyuj-
tókottam. Amint a lábom kinyútom,
elordította magát a szekér nagy szó-
val, hogy:

— Jaj! — orditok magam is.

— Jaj, jaj! — ordította Tukarcs is.

Abba a minuátba megindult a sze-
kér. Nem vótam én se eleven, se hótt,
a cigánynak is vacogott a foga.

— Sójjik mán kend, törmánybíró ur,
ennek az izének! — kajátok a bíróra,
aki a kapubul bámút.

De törmánybíró uram csak állt, oszt
hányta magára a keresztet, a szekér
meg vitt kegyetlenül.

— De csak eregy magad a pokolba!
— kajáok Tukarcsra, oszt nagy kurá-
zsival kiugrottam.

— Hála Istennek — mondok, ahogy
a fődrül felkeltem, oszt letörülgettem
a kipemrül az izét, amit a tehének
az uton hagyogattak.

Az ördög szekere meg szalatt Tu-
karcsal.

Beszalattam a tekintetes főbíró ur-
ho', aki rögvest jött kifelé, oszt a má-
sik emberrel együtt szalattunk a ci-
gány után.

— Nyomd előre a rudat! — ordi-
totta a főbíró uracigánynak.

De a cigány mán nem értette, mert
bízvást megcsapta a másvilág szele.
Utóbb oszt egy lú hátára kapott fel
az az idegen ember, ak főbíró urral
gyütt, oszt ugy nyargalt utána. Ippog
akkor írte utól, mikor a szekér ne-
kiszalatt egy gödörnek, oszt felborult.

Tukarcs ojan jót esett, hogy a fél
keze eltört.

A főbíró ur is meggyütt, oszt ne-
kem is, meg Tukarcsnak is adott
egy-egy popont.

— Na, Tukarcs koma, mondok néki,
mikor hazafelé ballagtunk, — hát kí-
ért a kávého?

Tukarcs csak jajgatott, mert hogy
fájt neki a karja, meg a pofon is. —
Eccer oszt aszongya:

— Na komám, mésse hittem vóna,
hogy a devla ne ismerje meg, hogy
cigány ül a hátán.

Falun.

— Hányan kapá'nak kend-
tek?

— Hatan. A szükség, nyo-
morúság, kénytelenség, költet-
lenség, a feleségem, meg én,

Vers

Palioz Pálnak.

Kicsi szobámban üldögélek,
Nusika képe asztalomon,
— Elöttem megkezdett sorok...
És oly édesen mosolyog.

...Egy dalt akarok írni róla,
Nem kell leírnom egyebet;
Mugsug e kis kép minden titkot,
És kész a vers, a kép nevet!

Ifj. Radványi Sándor.

Fogápolásra
Diana-fogkrém

szolgál.

Kapható mindenütt!

Gyártja a Diana Kereskedelmi r-t.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

Zavaszi történet.

Végre! Végre!

Egy nő, aki — egyedül van....
Jaj, milyen csodás véletlen ez;
Rohanok mellé, de óh, egek,
Lábainál bőszen udvarlója,
Elnyulva fekszik, mint egy lemez

N. B.

A nő, bármily egyedül látszik,
A férfi — sohasem hiányzik.

b. b

Kedvező ajánlat.

Biztosítási ügynök: Biztosítsa, ké-
rem, az életét a „New-York” társa-
ságnál.

Ur (megüködve): Hogy tehet nekem
ilyen ajánlatot, mikor tudja, hogy a
„Magyar Biztosító”-t képviselem?

Biztosítási ügynök: Az mindegy.
Azér ön csak biztosítsa magát, mert
ha megtudja, hogy a díjtételek ná-
lunk milyen alacsonyak, nyomban
megüti magát a guta.

Megmondta.

Szónvegre került egy társaságban
az a kérdés: „Vajjon laknak-e a
holdban embeerk?” Mire egy fiatal,
magát tudósnek affektáló egyén fel-
ugrova, nagy tüzzel kiálott:

— Ugyan kérem, hogy laknának
benne emberek? Hát hova lennének,
mikor a hold elfogy.

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

1922. április 30-án, vasárnap:

Fekete párducz

amerikai kalandor történet és
Hamar egy gyermeket
vigjáték kerülnek bemutatásra.

Jön Houdini a bilinesztörő királya.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9
órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor —

Kedves Villám!

Mint kontemplatív természetű ember, szemlélődéseim során arra a meggyőződésre jutottam, hogy a mai kor gyermeke már képtelen székdobálás nélkül végighallgatni egy politikai nagygyűlést. Április 18-án véget ért az országos gyász, most aztán gomba-módra fognak szaporodni a különböző árnyalatu politikai nagygyűlések. Ebből eo ipso következik, hogy 18-ától a fejbeverések és a széklábtörések is gyarapodni fognak, ezt pedig feltétlenül el kell kerülni.

Erre vonatkozólag lenne most egy javaslatom a rendőrség részére. És pedig a következő: Sággy rendőrfőtanácsos ur rendelje el, hogy ott, ahol nagygyűlést akarnak tartani, a székeket még a gyűlés előtt távolítsák el. Ha pedig minden áron ülni akar valaki, a gyűlés előtt néhány órával igyék meg egy nagy pohár Hunyadi keserűvizet, mely tudvalevően igen jó orvosság a székrekedés ellen. Erre az ujtásra különben a szónokokat is kötelezni kellene, akiknek tulságosan heves temperamentumuk van.

Ez azért is kitűnő módszer volna, mert az első javaslatom elvetése esetén a verekedések közepette fellépő székrekedéseknek és berekedéseknek csak így lehet karhatalom nélkül véget vetni....

Nos, mi szól hozzá, szerkesztő ur? Nemde, pompás ötlet! Hiába: amióta krocki-író lettem, szinte duzzadok az ötletektől és a szellemseségektől, — csak azt nem tudom, hogy mikor fogják ötleteimet velem együtt kidobni.

Urbanói.

Szó szerint.

— Mit csinálsz ott a ló hátán ceruzával és papirossal a kezében? — kérde a papa.

— A tanító azt mondta, hogy irjak valamit a lóról — felelé a fiu — csak hogy nagyon bajos, mert a ló mindig mozog. Nem hiába mondta is a tanító, hogy ez nem valami könnyű dolog.

Nusikának.

Légy az enyém! Add nekem a Szivedet!

Hiszen nálam, senki jobban Nem szeret!

Légy az enyém! Nem kell nekem Más világ:

„Szerelmed lesz számomra a Menyország!”

Légy az enyém, csak Te szeress Engemet.....

Te vagy a Vágy, a legtisztább Szeretet!

Te éretted feláldozom

Életem.....

Te vagy a „legszebb Valóság” Ennekem!

Ifj. Radványi Sándor.

Gyöngéd feleség.

A nagybeteg férj: Igérd meg, hogy ha meghalok, nem mégy újra férjhez.

A feleség: Megigérem. De mit csináljak, ha nem halsz meg?

Szerkesztői üzenetek.

Ifj. Radványi Sándor. A verseket köszönjük, sorra kerülnek. A Villám múlt évi példányai nincsenek összegyűjtve, de azon leszünk, hogy megtörténjék az összegyűjtés, bár igen sok számból az utolsó példányig elfogyott. Pár hét múlva adhatunk végleges választ.

Kiváncsi. R. Nádossy színész aktív katonatiszt volt. A színművészet iránti szeretete miatt hagyta ott a katonai pályát.

R. L. Nem ütötte meg a mértéket, különösen, amióta a mértékeket hitelesíteni kell.

Tisztviselő. Hja, azt mi is tudjuk, hogy ez a sorsa manapság a tisztviselőnek: „Elsején fix, azután nix.

Érdeklődő. Maszarik a cseh köztársaság elnöke. Hogy holnap mi lesz, azt nem tudjuk.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Nyomatott a Debreceni Újság nyomdájában.

Összeadás.

— Ne nyisd ki, kedves feleségem, az ablakot, hisz csak 14 fok a meleg idebenn.

— No, odakünn meg 6; tehát ha azt beteszem, 20 fok lesz.

Király balzsam

ceuz és köszvény ellen, ugy-szint n **Fávarokré**m és **Fáyszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági bajuszpadró** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Színház mellett).

Apró hirdetések.

Szerelmet ébreszteni házhoz jövök egyszerű telefon-hívásra. Ébresztőember.

Kiadó egy pad a Nagyerdőn. Csak gyermektelen párnak. Lakáshivatali engedély nem kell.

Népszövetséget keres a helybeli lakáshivatal.

Atadó átköltözés miatt az eszemtokja. Okos Florián.

Népgyűlésekre kiváló sulydobó székek dobálására ajánlkozik, kitűnő ajánlólevelekkel.

Képviselőjelölteknek biztos kilátásokat adok. Gellérthegy.

Erdőkerülő képviselőjelölteknek ke-rületeket ad jutányos áron.

Keresek kisebb kamathoz nagyobb tőkét.

A villamos vasut utasokat keres üres kocsijaiba, magas díjazás mellett.

A Pacsirta utcán eladó egy Piac utcai ház. Értekezhetni Veres utcán. Megtekinthető a Csapó utcán.

Pártok összeszámlálására számtá-
narak kerestetnek.